

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon – Grecja) – VP, CX, RG, TR i in./Elliniko Dimosio

(Sprawa C-133/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Kolejne umowy na czas określony zawierane w sektorze publicznym – Uregulowanie krajowe wprowadzające odmienne traktowanie pod względem wynagrodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umów o dzieło na czas określony i pracowników zatrudnionych na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony – Brak uzasadnienia – Pojęcie „obiektywnych powodów”]

(2022/C 359/17)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: VP, CX, RG, TR i in.

Strona przeciwna: Elliniko Dimosio

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym pracownik zatrudniony na czas określony, którego umowę zakwalifikowano jako umowę o dzieło, nie jest uprawniony do otrzymania wynagrodzenia równoważnego wynagrodzeniu wypłacanemu pracownikowi zatrudnionemu na czas nieokreślony, z tego względu, iż wykonywał on pracę na podstawie umowy na czas określony wiedząc, że umowa ta dotyczy zaspokojenia stałych i długookresowych potrzeb jego pracodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 27 stycznia 2022 r. – MP/Consejería de Presidencia

(Sprawa C-59/22)

(2022/C 359/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: MP

Druga strona postępowania: Consejería de Presidencia

Pytania prejudycjalne

- A) Czy dla celów klauzuli 2 porozumienia, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), pracownik „zatrudniony na czas nieokreślony, ale nie na stałe”, zgodnie z opisem zawartym w tym porozumieniu powinien być uznany za „pracownika zatrudnionego na czas określony” objętego zakresem stosowania porozumienia ramowego, w szczególności jego klauzuli 5?